

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **B. V.**, zast. Mgr. Petrou Civínovou, advokátkou, se sídlem náměstí Jana Žižky z Trocnova 79, Čáslav, proti žalovanému: **Městský úřad Čáslav**, se sídlem náměstí Jana Žižky z Trocnova 1, Čáslav, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2007, č. j. 44 Ca 4/2007 - 7,

takto:

I. Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2007, č. j. 44 Ca 4/2007 - 7, **se zrušuje.**

II. Návrh na obnovu řízení skončeného usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2005, č. j. 44 Ca 62/2004 - 44, **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Zástupkyni žalobce Mgr. Petře Civínové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 9600 Kč, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 30. 1. 2007, č. j. 44 Ca 4/2007 - 7, odmítl žalobu žalobce na obnovu řízení ukončeného usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2005, č. j. 44 Ca 62/2004 - 44, které bylo potvrzeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2005, č. j. 4 As 49/2005 - 59, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. V odůvodnění soud uvedl, že dne 27. 11. 2006 obdržel

návrh na obnovu řízení. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 10. 11. 2006, č. j. 44 Ca 169/2006 - 10, soud zjistil, že tímto usnesením byla odmítnuta žaloba na obnovu řízení ukončeného u Krajského soudu v Praze usnesením ze dne 31. 5. 2005, č. j. 44 Ca 62/2004 - 44, a ukončeného u Nejvyššího správního soudu rozsudkem ze dne 22. 9. 2006, č. j. 4 As 49/2005 - 59, která soudu došla dne 23. 10. 2006, s odůvodněním, že podle § 114 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), není přípustná obnova řízení o návrhu na osvobození od soudních poplatků a proti rozhodnutí o kasační stížnosti proti tomuto usnesení. Krajský soud zjistil, že o návrhu na obnovu řízení proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2006, č. j. 44 Ca 62/2004 - 44, a rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 9. 2006, č. j. 4 As 49/2005 - 59, bylo již soudem pravomocně rozhodnuto, a proto krajský soud návrh na obnovu řízení proti stejným rozhodnutím jako nepřípustný odmítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel") kasační stížnost ze dne 6. 2. 2007 a požádal o ustanovení bezplatného advokáta. Uvedl, že vyvstaly nové skutečnosti pro podání obnovy řízení a ve věci rozhodoval podjatý soudce.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 12. 2. 2007, č. j. 44 Ca 4/2007 - 11, žádost stěžovatele o ustanovení zástupce zamítl s odůvodněním, že u stěžovatele nejsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků v plném rozsahu. Krajský soud v Praze následně usnesením ze dne 5. 3. 2007, č. j. 44 Ca 4/2007 - 18, přiznal stěžovateli osvobození od soudního poplatku z kasační stížnosti z jedné poloviny. Toto usnesení Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 16. 10. 2007, č. j. 4 As 42/2007 - 38, zrušil a věc vrátil krajskému soudu s tím, že v případě stěžovatele jsou podmínky pro osvobození od soudního poplatku splněny, současně doporučil krajskému soudu ustanovit stěžovateli zástupce.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 3. 2007, č. j. Nao 25/2007 - 21, rozhodl, že soudkyně Krajského soudu v Praze Olga Stránská, JUDr. Dalila Marečková a JUDr. Eva Havlová nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodnutí v řízení o návrhu stěžovatele na obnovu řízení ukončeného usnesením Krajského soudu v Praze č. j. 44 Ca 62/2004 - 44, ze dne 30. 5. 2005.

Krajský soud v Praze poté usnesením ze dne 4. 12. 2007, č. j. 44 Ca 4/2007 - 46, stěžovateli přiznal osvobození od soudních poplatků z kasační stížnosti.

V reakci na výzvu k předložení plné moci, obsaženou v usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 7. 1. 2008, č. j. 44 Ca 4/2007 - 47, stěžovatel znovu požádal o bezplatné ustanovení advokáta.

Dne 10. 4. 2008 byl spis krajského soudu předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2007, č. j. 44 Ca 4/2007 - 7, s tím, že stěžovatel není zastoupen advokátem.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 4. 2008, č. j. 4 As 28/2008 - 54, ustanovil zástupkyní stěžovatele pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Petru Civínovou, advokátku a vyzval ji k doplnění kasační stížnosti. Lhůtu k doplnění kasační stížnosti následně Nejvyšší

správní soud na žádost zástupkyně stěžovatele usnesením ze dne 15. 5. 2008, č. j. 4 As 28/2008 - 60, prodloužil do 22. 6. 2008.

V doplnění kasační stížnosti ze dne 20. 6. 2008 stěžovatel namítal, že napadené usnesení je nezákonné z důvodu nesprávného právního posouzení provedeného krajským soudem. Stěžovatel uvedl, že původní návrh na obnovu řízení podával v době, kdy ještě žila jeho matka a jeho sociální situace byla jiná. Žalobu na obnovu řízení, která byla odmítnuta napadeným usnesením podal stěžovatel po smrti své matky, zcela bez prostředků, neboť smrtí matky ztratil nárok na dávku péče o osobu blízkou, která byla jediným zdrojem jeho příjmů, když o matku pečoval celodenně. V původní věci se jedná o osvobození od soudních poplatků, proto je sociální situace stěžovatele stěžejní a návrh na obnovu řízení důvodný, protože se jedná o nové skutečnosti, které nemohly být uplatněny v původním řízení. Stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v doplnění kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Pod tento důvod spadá také případ, kdy vada řízení před soudem měla nebo mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí o odmítnutí návrhu, a dále vada řízení spočívající v tvrzené zmatečnosti řízení před soudem.* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 625/2005, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud proto za uplatněný kasační důvod považoval důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud shledal, že napadené usnesení krajského soudu je nezákonné, byť z poněkud jiných důvodů, než které uplatnil stěžovatel.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, *pokud soud prvního stupně odmítl žalobu pro překážku rei iudicatae, ačkoli tak měl učinit z důvodu překážky litispendence, Nejvyšší správní soud takové rozhodnutí soudu prvního stupně zruší a současně žalobu odmítne ze správného důvodu (§ 110 odst. 1 s. ř. s.)* [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 2. 2004, č. j. 5 Ads 58/2003 - 25, www.nssoud.cz].

V posuzované věci krajský soud odmítl návrh na obnovu řízení z důvodu překážky věci rozhodnuté, kterou spatřoval v dříve vydaném a pravomocném usnesení o odmítnutí návrhu na obnovu řízení pro nepřípustnost.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *pravomocné usnesení soudu o odmítnutí žaloby (navíc vycházející z chybného úsudku o jejím obsahu) nevytváří překážku věci rozhodnuté* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2005, č. j. 1 Afs 30/2004 - 71, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 538/2005, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud vycházeje z citovaného právního názoru konstatuje, že v daném případě se o překážku rei iudicatae nejedná, neboť usnesení o odmítnutí návrhu tuto překážku nezakládá. Krajský soud tedy pochybil, když návrh na obnovu řízení odmítl z důvodu překážky věci rozhodnuté, a Nejvyššímu správnímu soudu za dané procesní situace nezbylo, než napadené usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2007, č. j. 44 Ca 4/2007 - 7, zrušit. S ohledem na tuto skutečnost Nejvyšší správní soud z důvodu rychlosti řízení a procesní ekonomie nevracel spis krajskému soudu k opravě chyby v psaní ve výroku napadeného usnesení (chybné datum vydání usnesení č. j. 44 Ca 62/2004 - 44).

Nejvyšší správní soud se dále zabýval návrhem na obnovu řízení skončeného usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2005, č. j. 44 Ca 62/2004 - 44.

Podle § 114 odst. 1 s. ř. s. obnova řízení je přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení a) o ochraně před zásahem správního orgánu, b) ve věcech politických stran a politických hnutí.

Návrh na obnovu řízení podaný stěžovatelem směřuje proti usnesení Krajského soudu v Praze, jímž bylo stěžovateli a jeho matce J. V. přiznáno osvobození od soudních poplatků z jedné poloviny.

Z citovaného ustanovení jednoznačně vyplývá, že návrh stěžovatele je nepřípustný, a to z několika důvodů současně. Stěžovatel tímto návrhem nenapadá rozsudek, nýbrž usnesení krajského soudu, kterým nadto ani nebylo skončeno žádné řízení. Rozhodnutí napadené návrhem na obnovu řízení se netýká ochrany před nezákonným zásahem, ani věcí politických stran, proto tento návrh není přípustný (§ 114 odst. 1 s. ř. s. a contrario).

Podle § 110 odst. 1 s. ř. s. dospěje-li Nejvyšší správní soud k tomu, že kasační stížnost je důvodná, rozsudkem zruší rozhodnutí krajského soudu a věc mu vrátí k dalšímu řízení; jestliže již v řízení před krajským soudem byly důvody pro zastavení řízení, odmítnutí návrhu nebo postoupení věci, rozhodne o tom současně se zrušením rozhodnutí krajského soudu Nejvyšší správní soud. Není-li kasační stížnost důvodná, Nejvyšší správní soud ji rozsudkem zamítne.

Nejvyšší správní soud shledal, že návrh stěžovatele na obnovu řízení skončeného usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2005, č. j. 44 Ca 62/2004 - 44, je nepřípustný, v řízení před krajským soudem tedy byl dán důvod pro jeho odmítnutí, a proto jej Nejvyšší správní soud odmítl.

Ke kasačním námitkám stěžovatele Nejvyšší správní soud - vědom si obtížné situace stěžovatele - podotýká, že změna sociální situace stěžovatele nemůže prolomit výše zdůvodněnou nepřípustnost návrhu na obnovu řízení v dané věci.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti a řízení před krajským soudem rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť návrh na obnovu řízení byl odmítnut.

Odměna soudem ustanovené zástupkyni stěžovatele Mgr. Petře Civínové, advokátce, byla stanovena za čtyři úkony právní služby ve výši 2100 Kč podle § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, dvě další porady s klientem a písemné podání soudu týkající se věci samé podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) téže vyhlášky) a režijní paušál podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky ve výši 300 Kč za každý úkon. Zástupkyni stěžovatele bude vyplacena částka ve výši 9600 Kč, a to z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. července 2008

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu